

Der er ikke tale om noget provenutab af betydning, enhver ny dato vil være passeret, så det ikke er muligt at snyde sig ind under overgangsreglen. (Evt. henviser til de mange enkeltpersoner, som har fremsendt henvendelser til skatteudvalget, og til de problemer, som de har redgjort for.)

Jeg minder endnu engang om de udtalelser, som skatteministeren og de politiske ordførere i sin tid fremkom med, at personer, som havde truffet dispositioner i henhold til de gældende regler ikke skulle komme i klemme, samt til at flere er flyttet i tiltro til de oplysninger, som de har fået fra skattemyndighederne inden de flyttede.

Jeg kan endelig henviser til en udtalelse fra statsretsprofessoren Peter Germer om, at fremgangsmåden rent faktisk har tilbagevirkende kraft, når der er tale om løbende kontraktforhold.

(»Statsforvaltningsret« af Peter Germer:

»For så vidt angår løbende forhold, må det afgørende være, om borgerne har haft berettigede forventninger med hensyn til, at lovgivningsmagten ikke – eller ikke så hurtigt – ville ændre retstilstanden i bebyrdende retning«

»Hvis borgerne har haft sådanne berettigede forventninger, bør lovgivningsmagten ved hjælp af overgangsregler afbøde virkninger af de nye bebyrdende love«)

Vi foreslår derfor, at datoen flyttes til den 31. december 2008.

I den forbindelse gør vi opmærksom på, at lovforslagets § 6, stk. 3 giver fuld dansk skattefrihed til en fransk tjenestemandspensionist helt frem til og med den 31. december 2008. Der synes at være tale om diskrimination, med mindre danske pensionister i Frankrig indrømmes samme tidsfrist.

3. 8-procents-reglen.

I sit svar på REDANS brev af 24. februar tager skatteministeren ikke stilling til dette punkt.

De pensionister, der endnu ikke er folkepensionister, har ikke krav på E 121. De vil derfor både skulle betale det franske socialbidrag på 8 pct. og fuld dansk skat – hvor sundhedsbidraget tilfældigvis også er 8 pct.

(Problemet opstår ved, at det franske skattesystem er opbygget anderledes end det danske. Såfremt udgifterne til sygesikringen var opbygget i Frankrig på samme måde som i Danmark, ville der have været tale om en skat, og så ville denne

skat være blevet elimineret ved indførelsen af en almindelig credit-regel. Nu er det franske system opbygget anderledes, således at der ikke er tale om en skat, og derfor sker der ikke eliminering. Dette kommer til at betyde, at den skattepligtige kommer til at betale sygesikringsudgiften til to lande, både til Danmark og til Frankrig, således at der i realiteten er tale om dobbeltbeskatning. Danmark har desuden inden udgifter så længe som de pågældende ikke oppebærer folkepension.)

Også her er der tale om et isoleret fransk problem uden konsekvensvirkninger overfor andre lande. Derfor kan man gennemføre vort ønskemål, uden at det får følgevirkninger. Der er desuden tale om et relativt begrænset beløb.

Da det kun er Danmark, der får skatteindtægterne, må det også være Danmark, der skal give reduktionen.

4. Modstykket til L 125: franske kreditregler?

I bemærkningerne til L 125 på side 1, 5. afsnit står der »I januar 2009 blev det tilkendegivet fra fransk side, at der fremover vil blive indrømmet fransk dobbeltbeskatningslempelse af indkomst fra Danmark, herunder løn og pension, så begge lande ikke beskatter samme indkomst«. Senere i teksten »Det foreslås derfor at ophæve en overgangsregel i bemyndigelsesloven, hvorefter Danmark giver dobbeltbeskatningslempelse i disse tilfælde. I modsat fald ville der blive tale om gentagen lempelse«.

Hvilken garanti har vi for at denne tilkendegivelse rent faktisk vil blive gennemført? Hvornår vil den blive gennemført?

Et medlem af REDANS bestyrelse har allerede stillet skatteministeriet spørgsmål herom ... uden at modtage svar.

Såfremt vi ikke i dag kan modtage tilfredsstillende garantier, henstiller vi, at det anføres i betænkningen, at – såfremt de bebudede franske regler ikke gennemføres som forventet – så vil de berørte kunne opnå lempelse svarende til overgangsreglen, der nu foreslås ophævet.

5. Fortolkning af bestemmelse i L 85.

Vi er interesseret i at få bekræftet, at en pensionsmodtager omfattet af overgangsordningen, hvis ægtefælle dør eller bliver skilt fra den pågældende, ikke derved mister retten til at være omfattet af overgangsordningen.